

În mijlocul Ierusalimului

1 octombrie 2008

Gili Cârstea

Pe lângă alte multe aspecte interesante, pasajul din Ezechiel 9 descoperă că sigilarea poporului lui Dumnezeu se petrece în timp ce biserica este scufundată în cele mai grozave urâciuni, și că cei sigilați sunt acolo, în biserică, în mijlocul poporului care practică acele urâciuni cu seninătate și nepăsare:

„Apoi a strigat cu glas tare la urechile mele: „Apropiați-vă voi care trebuie să pedepsiți cetatea, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână!”

Și iată că au venit șase oameni de pe drumul porții de sus dinspre miazănoapte, fiecare cu unealta lui de nimicire în mână. În mijlocul lor era un om îmbrăcat într-o haină de in, și cu o călimară la brâu. Au venit și s-au așezat lângă altarul din aramă.

Slava Dumnezeului lui Israel s-a ridicat de pe heruvimul pe care era, și s-a îndreptat spre pragul casei; și el a chemat pe omul acela care era îmbrăcat cu haina din in și care avea călimara la brâu.

Domnul i-a zis: „Treci prin mijlocul cetății, prin mijlocul Ierusalimului, și fă un semn pe fruntea oamenilor care suspină și gem din pricina tuturor urâciunilor care se săvârșesc acolo.”

Iar celorlalți le-a zis, în auzul meu: „Treceți după el în cetate și loviți; ochiul vostru să fie fără milă, și să nu vă îndurați!”

Ucideți, și nimiciți pe bătrâni, pe tineri, pe fecioare, pe copii și pe femei; dar să nu vă atingeți de niciunul din cei ce au semnul pe frunte! Începeți însă cu Locașul Meu cel Sfânt!” Ei au început cu bătrânii, care erau înaintea Templului” (Eze 9:1-6).

Apocalips 7 ne învață că ceea ce împiedică pe cei patru îngeri să-și păărăsească poziția de susținători ai protecției divine asupra planetei este tocmai această mult amânată și întârziată lucrare de sigilare a poporului lui Dumnezeu. „Omul” cu călimara la brâu încă nu și-a făcut lucrarea, iar motivele nu sunt ascunse în mister, așa cum ar părea la prima vedere.

Sigilarea este lucrarea finală a Duhului în templul sufletului, rezultatul firesc al scrierii legii în inimă, reproducerea „desăvârșită a caracterului lui Dumnezeu” în poporul Său. Problema se complică deoarece poporul lui Dumnezeu nu cunoaște corect caracterul lui Dumnezeu, și prin urmare se află în pericolul de a accepta

scrierea caracterului diavolului în templul inimii. În această fază a înșelătoriilor finale, Baal s-a deghizat în Hristos, a preluat limbajul biblic, face caz de etica creștină, dar nu se poate lepăda de trăsătura definitorie: cruzimea inerentă caracterului lui.

Prin urmare, poporul nostru are nevoie urgentă de înțelegerea corectă a caracterului lui Dumnezeu, înainte ca sigilarea să aibă loc. De aceea Dumnezeu a trimis solia neprihănirii lui Hristos, astfel ca slava lui Dumnezeu să lumineze tot pământul.

Trăind în ascultare deplină de legea lui Dumnezeu, în mijlocul nelegiurii umane, Hristos a descoperit caracterul lui Dumnezeu prin cea mai eficientă metodă, demonstrând că, atunci când este părtaș de natură divină, omul nu păcătuiește. De asemenea, a demonstrat caracterul non-violent al Tatălui, care întoarce și celălalt obraz atunci când este lovit, care suportă mișelia, cruzimea și batjocura fără să reacționeze violent.

Deoarece în El locuia trupește toată plinătatea dumnezeirii, Hristos a arătat că Tatăl este El Însuși un miel pe care îl duci la tăiere.

Acest moment al sigilării găsește biserica într-o stare de apostazie generalizată, cu majoritatea membrilor convinși că aduc o slujbă lui Dumnezeu.

Starea poporului din vremea lui Ezechiel este o clară descoperire a situației în care se va afla biserica vremii sfârșitului. Ca și atunci, bătrânii de la templu tămâiază în fața chipurilor necurate zugrăvite pe pereții sanctuarului; cei mai de frunte bărbați ai academiei adventiste se închină soarelui, cu fața spre răsărit și cu spatele spre sanctuar [aici]; teologia adventistă îl plânge pe Tamuz, sincer convinsă că onorează jertfa lui Hristos; iar poporul face turte împărătesei cerului, de la care așteaptă milă, viață îmbelșugată și protecție spirituală (Eze 8:1-18; Ier 44:15-19).

Acesta este contextul sigilării, iar grupul celor sigilați se află acolo, în mijlocul bisericii, printre frații lor care, în final, nu au vrut să asculte apelul Martorului Credincios și au refuzat chemarea la nuntă.
